

[Holger Eriksen.]

til 150 000 kr., og at han altså må betale 2 000 kr. årlig i grundværdistigningsafgift. Det er endog et spørgsmål, om ikke vurderingsmændene må sætte dette jordstykke endnu højere, idet de må ræsonnere som så: denne mand er parat til at betale 150 000 kr. for jorden plus 2 000 kr. årlig, altså kan man sætte jordens værdi til 150 000 kr. plus den kapitaliserede værdi af de 2 000 kr. årlig. Men selv guld kan købes for dyrt, og køberen vil under disse omstændigheder være i høj grad tilbageholdende.

Lad os så se på den egentlige grundspekulant. Han har også et stykke jord til 100 000 kr., og han forlanger 150 000 kr. for det. Der kan ikke ske salg til den pris, og jorden vurderes måske til 125 000 kr. Foruden sit rentetab må han nu betale 1 000 kr. årlig uden nogen udsigt til at få dækning. Han skynder sig naturligvis at sælge for de 125 000 kr., hvoraf de 25 000 kr. i forvejen er opslugt af grundværdistigningsafgiften.

Der synes ikke at være tvivl om, at enhver form for spekulationskøb af jord vil ophøre, når denne reform gennemføres. Alene dette vil gøre efterspørgslen mindre. På den anden side vil de eksisterende spekulanter blive nødt til at sælge hurtigt. Udbudet vil blive ekstraordinært stort og virke afdæmpende på prisstigningen. Det er netop sagen: vel vil der også i fremtiden ske en prisstigning på jord som følge af, at indbyggerantallet stiger, men gennemførelsen af det foreliggende regeringsforslag vil bevirke, at priserne ikke stiger nær så meget, som tilfældet ellers ville have været. Jeg vil gerne sige det således, at hvis grundprisstigningen i de kommende 10 år ville være blevet 10 milliarder kr., hvis dette lovforslag ikke gennemførtes, så vil stigningen nu måske med denne lov kun blive 4 eller 5 milliarder kr. Resten sparer lejerne og dyrkerne af jorden. Jeg har ikke noget at beklage mig over i dette forhold; tværtimod vil jeg sige, at jo mindre denne lov giver i statskassen, des bedre er det; det bliver en direkte fordel for de kategorier af medborgere, som jeg nævnte, og som, hvis man ikke havde loven, ville komme til at bløde til de tilfældige jordejere.

Jeg vil også gerne i den forbindelse gøre opmærksom på den anden fordel ved lovforslaget,

nemlig denne, at man gradvis vil afskaffe den eksisterende bygningskyld, og at man helt opgiver at beskatte nybygninger. Der har altid været noget irrationelt i, at man lagde skat på bygninger som sådanne, og det er efter min mening en stor fordel, at man nu kommer bort fra dette.

Alt i alt ligger det jo sådan, at efter denne lov tages der intet, ikke een øre, fra nogen grundejer af det, som vedkommende har i øjeblikket. Man hindrer kun grundejerne i for fremtiden at beslæglægge beløb, som de ingen moralsk adkomst har til. Sker der en grundværdistigning, vil den komme det fælles samfund til gode; men den vil selvfølgelig blive mindre, end hvis dette lovforslag ikke gennemføres. Der sker ingen mirakler ved lovforslagets gennemførelse; der bliver stadig en god portion samfundsuret tilbage, men på eet punkt har man taget et langt skridt fremad mod større retfærdighed.

Jeg anbefaler regeringens lovforslag til hurtig vedtagelse.

Oluf Pedersen: Efter at grundskyldskommissionen havde afgivet sin betænkning, hvori et flertal, der svarer til et flertal her i tinget, principielt gik ind for fuld grundskyld og udtalte, at det i kommissionen udarbejdede lovforslag med bemærkninger gav en saglig fremstilling af, hvordan fuld grundskyld kunne gennemføres, ventede vi i retsforbundet med største interesse, hvordan regeringen ville søge denne reform gennemført.

Det første, vi så, var regeringens forslag om en tillægsgrundskyld til staten, der strandede på radikal modstand. Derefter fremsatte vi den 19. april i fjor vort lovforslag om jordrente til staten. Det fulgte meget nær kommissionens udkast — dog var afløsningen gjort frivillig fra ejers side. Midler til den foresloges ved en formueafgift, og vi bandt alt, hvad der indkom, til skattenedsættelse. Forslaget kom på grund af finansministerens rejseri ikke til behandling inden sommerferien.

Regeringen bebudede i åbningstalen, at der nu kom lovforslag, og vi afventede spændt, hvad den havde besluttet sig til. Den 19. januar kom dens forslag, og dagen efter blev vort lovforslag skriftligt genfremsat.

Jeg skal her søge kort og klart at rede-